

DEN ENØJEDE KAT – to uddrag

Af Mikkel Stolt

”Jeg vil gerne fortælle dig at jeg har en skyder,” sagde han højt fordi hans erfaring fra situationer både under krigen og efter befrielsen sagde ham at det at have et våben fik de fleste mennesker til at makke ret. Men han havde selvfølgelig bare nu den snigende mistanke at der slet ikke var tale om et menneske, men ... noget andet. Og var der nu ikke en lidt underlig lugt? Havde han glemt at fjerne skraldet fra køkkenet før han var taget af sted? Nej, det mente han bestemt at have husket.

[...]

Han vågnede med et sæt og var stadig lige rædselsslagen. Han anede først ikke hvor han var, men han vidste med sikkerhed og helt ind i sin inderste sjæl at den rædsel han følte nu, ikke ville gå bort af sig selv. Og han kunne ikke bevæge sig. Han lå under dynen som han ikke kunne huske han havde lagt sig under, og det var som om den var lavet af jern og vejede et ton. Der sad nogen oven på ham. Hans øjne prøvede at vænne sig til lyset. Eller mørket. Han kunne ikke afgøre om det var det ene eller det andet. Om det var meget mørkt eller meget lyst. Og så stirrede han lige lukt ind i kattens ene øje, og han så refleksionen af sit fortvivlede selv derinde. Tæt på kunne han se at katten ganske rigtigt manglede det ene øje, og at den så decideret afsindig ud.